

“พระจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยง”

พระธรรมเทศนาโดย พระเทพญาณมงคล (เสริมชัย ชยมงคล โสภณพัฒนากุญชร)

อดีตเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อดิศัยธรรมกายาราม จังหวัดราชบุรี ประเทศไทย

สงวนลิขสิทธิ์โดย พระเทพญาณมงคล

www.Watluangphorsodh.org

ถอดความโดย พริจกร ติศุวิวงศ์

www.Meditation101.org

มีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อยก็อยากจะทำความเข้าใจอะไรบางอย่างที่ในระยะเวลาที่ผ่านมา บางท่านอาจจะไม่ ยังไม่เข้าใจอย่างถูกต้อง ก็อยากให้เข้าใจ ให้ถูกต้องตามที่เป็นจริง จะได้สบายใจ เรื่องที่อยากจะพูดสืบเนื่องมาแต่ที่ได้แจกพระให้กับผู้ทำบุญ ให้ฟังเข้าใจว่า พระนั้นแจกให้ แก่ผู้ทำบุญ โดยมีวัตถุประสงค์ความมุ่งหมายว่าจะให้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวใจ ให้ประพฤติดีปฏิบัติธรรมให้ยิ่งขึ้นไป แล้วคุณความดีจากการประพฤติดีปฏิบัติธรรมนั้นแหละ จะเป็นเครื่องคุ้มครองเราไม่ให้ตกต่ำ และพลอยให้ได้รับความคุ้มครองจากสรรพอันตรายไปด้วยอำนาจของกรรมดีของเรา นี่เป็นเจตนาที่ได้กระทำไว้ เป็นความจริง และเจตนาที่จะทำไว้นี้ สืบเนื่องมาแต่หลวงพ่อบอกท่านมีเจตนาอย่างนี้ว่า พระที่ให้นั้นมุ่งหมายจะให้เอาไปปฏิบัติหรือเป็นเครื่องช่วยปฏิบัติพระกัมมัฏฐาน

เพราะฉะนั้น ในสมัยหลวงพ่อบอกจึงมีเอกสารกำกับไว้ให้ไปปฏิบัติอย่างไร อย่างย่อๆ ให้เป็นผู้มีศีลมีธรรม ในคราวนี้ เราก็แจกเอกสารเหมือนกัน ใครไม่ได้รับ ไปขอเขาซะ ที่นี้ ในเรื่องของพระที่แจกนั้น ก็ได้บอกกล่าวกันเล็กน้อย ไม่ให้เป็นที่ตื่นตกใจกันมาก ว่ามีส่วนผสมของ “ธาตุกายสิทธิ์” แล้วก็วงเล็บไว้ว่า “พญาเหล็ก” หรือไม่ก็ฝังธาตุกายสิทธิ์นี้ หลายท่านอาจจะคิด ผูกใจไปแบบโบราณ หรือแบบที่ได้ยินได้

ฟังมาว่า “เหล็กไหล” นั้น เป็นวัตถุธาตุที่ “ยิงไม่ออก” ถ้าไปผูกใจไว้อย่างนี้ การเข้าใจเรื่องนี้ หรือมีสิ่งนี้ ก็
เป็นไปในลักษณะคับแคบไม่ตรงเป้าที่แท้จริง

เพราะฉะนั้น จึงอยากจะบอกความจริงเล็กๆ ให้ทราบซะ ว่าอาตมานั้นก็ได้พยายามศึกษาหา
ข้อมูลพอสมควร แต่แล้วก็มาเห็นว่าตรงในเรื่องที่วิชาธรรมกายเข้าไปรู้ไปเห็น ตรงนี้แหละอยากจะให้รู้
ซะ คือในวิชาธรรมกายนั้น เราเมื่อปฏิบัติตรงตามวิธีแล้ว ก็เข้าไปรู้ไปเห็นว่า มีกายในกาย เวทนาใน
เวทนา จิตในจิต และธรรมในธรรม อีกในหนึ่งก็คือ มีกาย มีใจ และมีธรรม ทั้งฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ซ่อนอยู่เป็น
ชั้นๆ ไป ยามใดที่ใจเราดี มีคุณธรรม มีศีล มีธรรม กายในกาย ซึ่งมีใจ และมีคุณธรรมนั้นก็บริสุทธิ์ผ่องใส
และธรรมในธรรมนั้น ละเอียดลงไปถึงภพ เรียกว่า “ภพซ้อนภพ” และก็เป็น “ภพเป็น” ภพเป็นนะ กับภพ
ตาย ภพตายคือเหมือนโลกที่เราอยู่นี้ ภพเป็นก็คือความเปลี่ยนแปลง หรือว่าเกิดดับ เปลี่ยนแปลงไป
ตามกรรม ตามสายปฏิจตุสมุปบาทธรรม

นี่เป็นธรรมชั้นสูง แต่เห็นได้ในวิชาธรรมกาย ในส่วนหยาบว่า กายในกายเปลี่ยนไป นี้อย่างหนึ่ง
นอกจากมีกายในกายอย่างนี้แล้ว ไปสุดละเอียด ยิ่งบริสุทธิ์ ยิ่งละเอียดเข้าไป จากกายมนุษย์เป็นกาย
ทิพย์ จากกายทิพย์เป็นกายพรหม จากกายพรหมเป็นกายอรุพพรหม ถึงธรรมกาย ไปสุดละเอียดถึงพระ
นิพพาน ถึงต้นธาตุต้นธรรม ถ้าจิตละเอียดลงไปอีก จะเห็นมีอีกกายหนึ่ง ประจำอยู่ในกายเหล่านั้นแหละ
ทุกกาย สุดกายหยาบ กายละเอียดด้วย กายนั้น ในวิชาธรรมกายเราเห็น ชื่อเรียกว่า “จักรพรรดิ” เป็น
ภาคผู้เลี้ยง ทั้งฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลางๆ มีเหมือนกัน แต่ว่าวรรณะต่างกัน ถ้าฝ่ายดีบริสุทธิ์ผ่องใสเป็น
ประกายมีรัศมี ฝ่ายบุญ ฝ่ายสมาธิฐิเป็นอย่างนั้น ถ้าฝ่ายกลางๆ ก็มีวๆ ชุ่นมัว มัวๆ ถ้าฝ่ายไม่ดี วรรณะ
ดำ นี่ต้องเข้าใจอย่างนี้

แล้วภาคผู้เลี้ยงนี้ มีหน้าที่ในการ “เก็บเหตุ” แห่งความประพฤติปฏิบัติของสัตว์โลก แล้วแต่ในม
เอียงไปทางไหน เหมือนกับมีคลื่นอยู่สามคลื่น เหมือนเครื่องวิทยุนี้มีคลื่นอยู่สามคลื่น ถ้าว่า เมื่อไรสัตว์
โลกเนี่ยรับเอาคลื่นวิทยุฝ่ายดี รับจากไหน? เอ้อ นะ เดี่ยวจะบอก ฝ่ายดี ก็ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ทางกาย
ทางวาจา และทางใจ สำหรับมนุษย์ก็มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล สำหรับทิพย์ ก็มีศีล สมาธิ ปัญญา

รูปพรหมก็ อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา อรูปพรหม ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา สดละเอียดยไปเป็นธรรม
โคตรภู โสดา พระสภิกาคา อนาคตา อรหัต ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เข้านิโรธ สดละเอียดยไปถึงต้นธาตุต้น
ธรรม

นี่จะมีต่อๆ ไปอย่างนี้ และที่ว่ารับคลื่น ก็คลื่นมาจากต้นธาตุต้นธรรมนี้แหละ ถ่ายทอดกันมา
เพราะอายตนะซ้อนกันอยู่เป็นชั้นๆ แต่ที่ซ้อนกันอยู่เป็นชั้นๆ เมื่อก็บอกว่า “จักรพรรดิ” อยู่ในส่วนปลาย
ที่สุด จากจักรพรรดิหรือภาคผู้เลี้ยงนี้ จะถึงภาคผู้สอด ผู้ส่ง ผู้ส่ง ผู้บังคับ administrator ผู้ปกครอง
governor ภาคผู้ปกครองย่อยประจำทุกกาย รวมย่อยหมดทั่วทั้งสกลกาย ภาคผู้ปกครองใหญ่ประจำภพ
คือกามภพ รูปภพ อรูปภพ และรวมใหญ่คือต้นธาตุต้นธรรม มีเครื่องธาตุเครื่องธรรม ถึงกันได้ ทั้งฝ่ายดี
ฝ่ายชั่ว นี่เราพูดกันแต่ฝ่ายดี ถ้าฝ่ายชั่วก็มีไปอีกทาง แทนที่จะละเอียดยสุด ละเอียดยโสภิสุทธิ ก็ด่าลงไป
มีภาคเขาเหมือนกัน

ที่นี้ กายสิทธิ์นี้ อะ มีหน้าที่เก็บเหตุแห่งความประพฤติปฏิบัติ แล้วก็ส่งไปตามสายกำเนิดธาตุ
ธรรมเดิมที่เชื่อมถึงกัน ไวที่สุด ไม่มีอะไรไวเท่า ผ่านจากภาคผู้เลี้ยง ผู้สอด ผู้ส่ง ผู้ส่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง
ถึงต้นธาตุต้นธรรม ถึงเครื่องธาตุเครื่องธรรม ถึงผู้ปกครองเครื่อง ในที่สุดละเอียดย ในเขตธาตุเขตธรรม
หนึ่งๆ นับประมาณไม่ได้ นั่นแหละปรุงเป็นผล เป็นผล “สอดละเอียดย” คืบมา สู “จักรพรรดิ” แล้ว
จักรพรรดินี้จึงเป็นภาคผู้หล่อเลี้ยงกายมนุษย์ กายหยาบนี้ นี่พูดฝ่ายดีส่งอะไรมา ถ้าทำกรรมดี ก็ส่งผล
แห่งกรรมดีมา ส่งผลให้กรรมดีนั้นปรุงใจของกาย ใจและกาย และคุณธรรมนะผ่องใส และกายในส่วน
หยาบก็ เป็นไปด้วยดี ดำเนินชีวิตไปด้วยดี ด้วยจิตใจที่ดี ด้วยเจตนาที่ดี ด้วยบุญกุศล เพราะฉะนั้นทะเล
บุญอยู่ตรงนี้ เมื่อใจหยุดใจนิ่ง จึงไปถูกทะเลบุญตรงนี้

เพราะการจะเข้าถึงพระให้บริสุทธิ์ต้องใจหยุดใจนิ่ง อยู่ตรงนี้ จึงจะเห็นอย่างนั้น นี่เป็นอย่างนี้ คือ
ส่งมาทั้งผลแห่งกรรมดี และส่งมาทั้ง คุณธรรม ดังที่อาตมากล่าวเมื่อกี้นี้เรียกว่า “ปิฎก” จริงๆ แล้วส่งมา
คือ พระวินัยปิฎก 21,000 พระธรรมขันธ์ พระสุตตันตปิฎก 21,000 พระธรรมขันธ์ และพระอภิธรรมปิฎก
42,000 พระธรรมขันธ์ นี่เรื่องละเอียดยเล็กซึ่งอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องธรรมดา แต่ว่าย่อมาเป็น ทาน ศีล ภาวนา

สำหรับมนุษย์ ให้ทำคุณความดี เมื่อทำคุณความดีนี้แล้วจะมีผลกำจัดภพาคมาร คืออภิชฌา ความโลภ ความเพ่งเล็ง ตัณหา ราคะ และหฤตหิต และโกรธพยาบาท ถ้ามีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล อยู่จริงๆ แล้ว กิเลสประเภทอภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ จะหมดไป จิตใจจะผ่องใส กายมนุษย์ละเอียดจะทำ หน้าทีใสสว่าง

นี่แปลว่าส่งมาทั้งผลให้ดำเนินชีวิตไปในทางที่ดี ได้ผลไปในทางที่ดี นะ และคุณธรรมที่ดี ซึ่งเป็น คู่แข่งกัน เป็นคู่ปรับ เป็นคู่ปราบกันด้วย เป็นคู่แข่ง คู่ปรับ คู่ปราบกันด้วย เพราะฉะนั้นจิตใจเราไปรับ อะไร แต่ละหนึ่งวินาทีเนี่ย ถ้ารับฝ่ายบุญ ใจดี มีศีล มีธรรม มีเมตตา กรุณา มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนา กุศล มีความสันโดษในคู่ครองของตน เหล่านี้เป็นต้น มีความจริงใจ มีสติ มีสัมปชัญญะ ซึ่งเป็นคู่แข่ง คู่ปรับ หรือคู่ปราบ กรรมที่ไม่ดี คือความประพฤติดุศีล 5 เป็นต้น ซึ่งมีรากเหง้ามาจาก อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ ซึ่งเป็นภาคดำ เขามีอย่างนี้ แต่ถ้าใครไปรับบิ๊ป ทางภาคดำบิ๊ป ภาคดำเก็บเหตุให้ ส่งไปเหมือนกัน

นี่ถึงบอกว่าพวกเราต้องมีสติ มีสติให้ระวัง โลก ตัณหา ราคะ ขึ้นมาวับหนึ่งต้องมียสติ โกรธ พยาบาท มาวับหนึ่งต้องมียสติ หลงมาวับหนึ่งต้องมียสติ สอนตัวเองว่า เขาเก็บเหตุไปแล้ว เก็บเหตุไป สะสม ทางฝ่ายบุญก็สะสมเป็นบุญเป็นบารมี เป็นอุปปบารมี ปรมัตถบารมี ให้แข็งแกร่งไปถึงมรรคผล นิพพาน ทางฝ่ายบาปอกุศลเป็นอาสวะ เป็นอนุสัยกิเลส มีอยู่ในธาตุธรรมของมนุษย์ ถ้าโลภะ โทสะ โมหะ เบาบางลงไปในัน มีอยู่ในใจของกายทิพย์ คุณความดีฝ่ายทิพย์ ถ้าเราจูนเครื่อง ใจของเราไปจูนเอา ฝ่ายบุญก็คือ ศีล สมาธิ ปัญญา กิเลสประเภท โลภะ โทสะ โมหะ ก็หมดไป ถ้าเราปรับดีต่อไปอีก ถึงรูป พรหม ก็อิริสีล อริจิต อริปัญญา ก็จะทำจัด ปฏิฆะ ความขัดเคืองใจ แล้วก็ราคะ แล้วก็โมหะ ความหลง ให้หมดไป

ถ้าละเอียดลงไปอีก ถึงคุณธรรมของอรุพพรหม ก็คือ ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา นี่ก็จะ กำจัด ปฏิฆานุสัย ปฏิฆะ หรือกามราคะ ตัวจริงให้หมดไป อวิชชาที่เบาบาง นี่ กำจัดกันอย่างนี้ ฝ่ายบาป ฝ่ายบุญเนี่ย เมื่อทำความดีไปแล้วก็จะสะสมตกตะกอนนอนเนื่อง ฝ่ายบุญ ก็เป็นบุญเป็นบารมี เป็นอุป

บารมี ปรมัตถบารมี แต่ฝ่ายบาปอกุศล ยิ่งทำยิ่งมาก เราจะสังเกตดู คนที่มีตัณหาหยาบคายยิ่ง หรือความโลภ ยิ่งมีอะไรมากระตุ้นยิ่งเป็นมากขึ้น มากขึ้น มากขึ้น เช่นเดียวกันกับความโกรธ หรือโทสะ มันจะกระตุ้นให้มากขึ้น มากขึ้น มีกำลังแรงขึ้น โดยที่เราไม่รู้ตัว โมหะหลงเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าเรารู้ แล้วเราต้องมีสติ ที่นี้ นี่แหละ เก็บเหตุฝ่ายดีก็ตาม ฝ่ายชั่วก็ตาม ส่งไปยังเครื่องธาตุเครื่องธรรม ตามสายนี้แหละ คือ ภาคผู้เลี้ยง ภาคผู้สอด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ถึงต้นธาตุต้นธรรม แต่ต้นธาตุต้นธรรมฝ่ายบาปอกุศลเขาก็มี มีเหมือนกัน เขาก็ส่งแบบเดียวกัน ถ้าทำมากเข้า เขาก็ทับทวีให้เป็นอาสวะ เป็นอนุสัย ตกตะกอน นอนเนื่องในจิตสันดานเกาะไม่ออก แล้วก็เป็นอย่างนี้

เหมือนว่าท้องสนามหลวงที่มัน เชือกป่านมันขาด ลอยลิวไป ไม่มีที่หมายปลายทาง เพราะฉะนั้น “จักรพรรดิ” ตัวนี้สำคัญ นี่แหละจะพูด จะพูดตัวจักรพรรดิ คือเป็นผู้เก็บเหตุด้วย แล้วก็ส่งเหตุด้วย รับเหตุมาจากเครื่องธาตุเครื่องธรรม อันนี้ไม่มีใครเปิดเผยนอกจากวิชาธรรมกายที่หลวงพ่อบำนาญสอน เป็นเรื่องลึกซึ้ง และจักรพรรดินี้มีประจำอยู่ทุกคน และจักรพรรดินี้ ถ้าของใครมี “จุลจักรฯ” แปลว่าคนนั้นร้อนแค้น แค้นแค้น การเลี้ยงตัวเอง ก็ร้อนแค้น แล้วก็จะมีแนวโน้มจะผิดไปทางฝ่ายบาปอกุศลง่าย และถ้าทางโน้นเจริญขึ้นก็ไปเลย ถ้า “มหจักรฯ” ก็จะพอเลี้ยงชีพพอเหมาะพอควร ถ้าเป็น “บรมจักรฯ” อันนั้นเลี้ยงได้มาก ครอบครองอยู่สุขสมบุรณ์ นี่เฉพาะบุคคล

แล้วยังมีส่วนรวมอีก ของหมู่คณะ ของครอบครัว มักรวมของบุคคล มาเป็นของครอบครัวก็มีอีก ของสังคมประเทศชาติก็มีอีก อย่างในยุคปัจจุบันนี้ กายสิทธิ์หรือจักรพรรดินี้ ของประเทศชาติมันตกไปในฝ่าย “จุลอาณาจักรพรรดิ” และเป็นภาคต่ำชะมากเพราะคนสร้างเหตุปัจจัย ที่เป็นความชั่วเป็นทุจริตมาก ส่วนรวมของประเทศชาติจึงเป็นมาก ภาคหล่อเลี้ยงจึงเป็นอย่างนี้ คนที่รอดอยู่ หรือพอแก้ไขได้ หรือพออะไรได้ ก็คือคนที่ได้เคยทำบุญมาอยู่เสมอเนื่องๆ เพราะฉะนั้น จักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงเขาจะทำหน้าที่หล่อเลี้ยงตามสมควรแก่คุณธรรมของแต่ละบุคคล และโดยส่วนรวมของครอบครัว ของสังคม ของประเทศชาติ เป็นหมู่ใหญ่ นี่เป็นอย่างนี้

นี่ในฝ่ายธรรมะ ซึ่งไปบอกใครเขาไม่ได้ ไปพูดต่อประชาชนไม่ได้ เขาไม่รู้เรื่อง ดีไม่ดี เขาตำหนิด้วย ทีนี้ จักรพรรดิเนี่ย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งคือ “กายสิทธิ์” ถ้ามีอยู่ในทุกอย่างในโลก ไม่ใช่ไม่มี มีแม้กระทั่งก้อนดิน หิน กรวด ทราย โลหะ อัญมณี ธาตุทั้งหลาย มีทุกชนิด กายสิทธิ์ซึ่งเป็นบริวารของจักรพรรดิเนี่ย มีอยู่ในทุกชนิด ในทุกที่ แต่จะเป็นฝ่ายไหน จะมีอำนาจเท่าไร เป็นคนอีกเรื่องหนึ่งที่เรา กำลังจะพูด นี่แหละที่กำลังจะพูด ทีนี้ที่ว่าหลวงพ่อดันพบเนี่ย คือค้นพบภายในอย่างนี้แล้ว ก็จึงค้นพบภายนอกว่า ถ้าธาตุใดที่บริสุทธิ์ก็จะมีกายสิทธิ์ หรือจักรพรรดิสถิตอยู่ สถิตอยู่ ประเภทที่ดี เป็นภาคผู้เลี้ยงที่ดี

เพราะฉะนั้น นี่การรู้เหตุรู้ปัจจัยในสายวิชาธรรมกาย เพราะฉะนั้น ในสายวิชาธรรมกายจึงว่า ถ้ามีหินผลึกหรืออัญมณีหรือหยก เรามาประกอบธาตุธรรมเข้าในวิชาธรรมกายให้บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น แล้วเขาก็เป็นฝ่ายบุญฝ่ายสัมมาทิฐิ เป็นภาคผู้เลี้ยง เป็นบริวาร ภาคผู้เลี้ยงของจักรพรรดิประจำตัวเราแต่ละคน ละคนที่ดีได้ และถ้ายังบริสุทธิ์ใส หรือบริสุทธิ์โดยประการอื่น ก็ช่วยในการเจริญภาวนาเข้าสู่กระแสธรรม ได้ดีด้วย แล้วเมื่อเราเข้าสู่กระแสธรรมที่ดี ปฏิบัติธรรมที่ดี ด้วยสติปัญญาอันเห็นชอบแล้ว ผลก็ออกมาดี ธรรมย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติธรรม และแม้ผลในเรื่องของโภคทรัพย์ หรืออะไรๆ ก็ติดตามมาคล่อง หรือง่ายขึ้น กว่าที่คนไม่มีอะไรเลย แต่ต้องเทียบแต่ละบุคคลนะ ไม่ใช่ไปเทียบ นาย ก. นาย ข. เทียบแต่ละคน เนี่ย ที่มีกับตัวเองเนี่ย มันเป็นอย่างนี้ แต่ถ้ามีของไม่ดี ของนั้นก็ทำความเสื่อมมาได้เหมือนกัน

เช่น เพชรชุดหนึ่งของพระนางมารี อังตวเนท์ ที่อยู่กับใครแล้วคนนั้นยุ่งเลย ไม่วายวาง ก็ค้าง เหลือง ตัวพระนางมารี อังตวเนท์เอง ก็ถูกกิลโยติน เพราะฉะนั้น อันนี้เพราะอะไร เพราะว่าของดีเมื่ออยู่กับใครต้องทำดี ถ้าทำไม่ดีก็เสีย และของเสีย ถ้าอยู่กับคนไม่ดีอยู่ด้วย ก็คุณสอง หรือกำลังสอง แต่ถ้าอยู่กับคนดี ก็คอยจะพลอยเป็นการดีด้วย เพราะธาตุกายสิทธิ์เขาก็นุ่ม มีแนวโน้มว่าเขาอยากเข้าสู่กระแสธรรมเหมือนกัน นี่ตรงนี้ ทีนี้ไปบอกใครไม่ได้ อย่าไปพูดข้างนอกเสีย แต่ให้รู้ชะก่อนอย่างนี้ มีอย่างนี้ มีอยู่ในวัตถุธาตุทุกชนิด แม้แต่เหล็ก ทองเหลือง ทองแดง เข้าใจมั๊ย มีอยู่

ทีนี้ ต่อมาภายหลังเนี่ย ก็มีธาตุกายสิทธิ์ที่ค้นพบอีกต่อๆมา ความจริงโบราณค้นพบมานานแล้ว ค้นพบมานานแล้ว ว่ามีธาตุกายสิทธิ์อย่างนี้เหมือนกัน แต่เขาไม่รู้จัก บางทีก็รู้จักว่าเป็นธาตุกายสิทธิ์ บางทีก็รู้จัก รู้แต่คุณภาพว่าถ้าอย่างนี้ เอามาไว้อย่างนี้ แล้วก็เป็นอย่างนี้ สิ่งที่เหลือไป เมื่อแข็งตัวแล้วก็แข็งเหมือนเหล็ก เขาเลยเรียกว่า “เหล็กไหล” นี่เป็นอย่างนี้ ทีนี้ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้มีหลายอย่าง ไม่ใช่มีอย่างเดียว ไม่ใช่มีอย่างเดียว

หลายอย่างคืออย่างไร? คือเมื่อเขาอยู่ในอาณาจักรของเขา เมื่อใครมีเวทย์มนต์คาถา จะบังคับก็ ตาม หรือเชิญชวนก็ตาม มาโดยวิธีใดก็ตาม จะมาในลักษณะของเหลว นี้อย่างนี้มือหนึ่ง แล้วก็เมื่อ มาถูกอากาศธาตุ ถูกน้ำพระพุทธรณ์ ถูกอะไรที่เขาทำไว้ก็จะแข็งตัว อีกอย่างหนึ่งจะออกมาเป็นแท่ง เหมือนตังเม caramel อย่างนี้ก็มี แล้วก็ตัดเอา แต่ผู้กระทำนั้นต้องเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิอีกแบบหนึ่ง ซึ่งเรา ก็ไม่ได้ไปเรียนรู้ เพราะว่าไม่ใช่กิจ ไม่ใช่หน้าที่ แต่เล่าให้ฟังว่ามีอย่างไร และเขาได้มาอย่างไร

อีกอย่างหนึ่ง เมื่ออยู่ในโลกพื้นพิภพ ถูกความร้อน เช่นว่าภูเขาไฟระเบิด มาที่ล้านปีก็แล้วแต่ ความร้อนมาก มันก็จะละลายวัตถุธาตุเหล่านี้ให้ไหล ก็ไหลไป เย็นเมื่อไรก็แข็งตัว อยู่ตามก้อนอิฐ อยู่ ตามถ้ำ ตามเขา มีอย่างนี้เป็นต้น ก็มีธาตุกายสิทธิ์อยู่ เพราะฉะนั้นอันนี้ ฟังเข้าใจว่าธาตุกายสิทธิ์นี้ ก็ เหมือนธาตุกายสิทธิ์อื่นๆ แต่ธาตุกายสิทธิ์แต่ละชนิดเนี่ย ทรงอานุภาพ หรือให้คุณ ให้โทษ ไม่เหมือนกัน หรืออาจจะ ธาตุกายสิทธิ์หนึ่งๆ มีหลายอย่างรวมกัน มีหลายอย่างรวมกัน แต่ว่าที่ดีที่สุด ที่เรานึกถึง คำนึงถึง ก็คือภาคผู้เลี้ยง จดอยู่ตรงนี้

ภาคผู้เลี้ยง หล่อเลี้ยง ถ้า.. ธาตุกายสิทธิ์นั้น ดีหรือมาเข้าในธรรมะ มาเข้าสู่กระแสธรรมที่ดี ให้ บริสุทธิ์ ให้บริสุทธิ์ แล้วเขาเป็นธาตุธรรมที่บริสุทธิ์ เพราะเขาประสงค์จะอยู่ในธาตุธรรม อยู่ในกระแส ธรรมอยู่แล้ว เขากลายเป็นภาคผู้เลี้ยงที่ดี ตรงนี้ เพราะฉะนั้น อย่าไปผูกใจอยู่กับว่า เป็นเหล็กไหล เป็น อะไรที่เขาเลื่องลือกัน นั่นมันเป็นเรื่องเลื่องลือที่พูดกันมา จากประสบการณ์ของผู้มีประสบการณ์ บางส่วน แล้วเขาก็พูดกันก็เลยกลายเป็นเรื่องเลื่องลือกันอย่างมหัศจรรย์ ก็ไปผูกใจกันไว้อย่างนั้น แต่ที่แท้

ให้เรียนรู้อย่างนี้ว่า คือธาตุกายสิทธิ์ ที่มีอยู่ในทุกแห่งทุกที่ แต่จะอะไร จะมีอำนาจไปในทางไหนอย่างไร เป็นเรื่องของเฉพาะตัวของเขา แต่อย่างน้อยที่สุด เขาเป็นภาคผู้เลี้ยง นี่ตรงนี้แหละที่จะพูด

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้ มีตำนานมาแต่เดิม พอจะฟังได้แต่เราไม่อาจจะยืนยันว่าเราพิสูจน์ได้ เพราะเป็นเรื่องที่นับ มันพ้นจากญาณทัสสนะของเรามันมีอยู่แค่นี้ ซึ่งจะไปเทียบ กับญาณทัสสนะซึ่งมันสูงสุดมันเป็น “พุทธวิสัย” แต่ว่าฟังเอาไว้ เพียงว่า เป็นเครื่องประดับความรู้ว่า เป็นอย่างไร ในอดีตกาลที่อยู่ระหว่างอันตรกัป พระพุทธเจ้ากล่าวว่าจะอุบัติขึ้น ว้างจากพระพุทธศาสนา ก็มีการอุบัติเกิดขึ้นของมนุษย์ เพราะฉะนั้นเขาถึงขอว่า ทำบุญแล้วขออย่าได้ไปเกิดระหว่างอันตรกัป หรือสูญ กับที่ไม่มีพระพุทธศาสนา ขอให้เกิดในยุคในสมัยที่มีพระพุทธศาสนา เนี่ยที่เขาอธิษฐานไว้

ผู้รู้เขาอธิษฐานอย่างนี้ แล้วมันไปอยู่ไหน? อ่า ทำความดีมันก็อยู่ในเทวโลก หรือถึงพรหมโลกก็แล้วแต่ เมื่อถึงเวลาที่มีพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง ก็มาเกิด แต่ผู้ที่เกิดช่วงตรงนี้เนี่ย ผู้ที่เคยทำคุณความดีมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ฉานสมาบัติ” ก็ออกไปหาวิเวกเป็นฤาษีชีไพร ที่นี้พวกฤาษีเนี่ยก็เห็นความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และแตกสลายของขันธของตัวเอง แต่ไม่รู้จะทำยังไงถึงจะอยู่ได้นานๆ มุ่งหมายจะหาอมตะธรรม มันยังหาไม่พบ มันไม่สามารถจะเข้าสู่กระแสธรรมได้ เพราะไม่มีพระพุทธศาสนา แต่มีอภิปัญญาคือความสามารถพิเศษ เขาจึงทำธาตุกายสิทธิ์นี้ขึ้น นี่กล่าวโดยย่อ เพื่อที่เขาจะฝากหรือถอดจิต วิญญาน สถิตอยู่ที่นี่ให้นานเท่านาน เป็นอมตะธรรมที่สุด เท่าที่เขาสามารถนึกว่าทำได้

แต่ที่แท้มันไม่จริง มันยังเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาอยู่ เพราะธาตุเหล่านั้นก็เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เหมือนกัน แต่มันนานหน่อย แล้วในขณะที่ทำนั้น มันอาจจะระเบิด เพราะด้วยอำนาจ มหิทธานุภาพของฤาษี ที่มีอำนาจมาก แล้วควบคุมไม่อยู่ มันก็ระเบิดไปทั่วทั้งจักรวาล มันก็ไปตกอยู่บ้าง ไปลอยอยู่ในห้วงอวกาศบ้าง ไปตกอยู่ตรงไหน มันกินเวลาตั้ง โกฎิ โกฎิ โกฎิปี มันนับไม่ถ้วนมาแล้ว มันนับสองไชย อายุธาตุ อายุบารมี นับไม่ถ้วน กิวิวัฒนาการ ก็อยู่มากก็เจริญวัย มีรังของเขา มีอาณาจักรของเขา นี่เอง คือที่มาของสิ่งนี้ ภายหลังต่อมา ฤาษีที่หลังต่อมาก็รู้บ้างอะไรบ้าง ก็พากันไปเอา

แต่วัตถุธาตุเหล่านี้ จะมีเทวดารักษา เทวดามีเทวดาชั้นสูง ชั้นกลาง ชั้นต่ำ แต่เจตนาต่ำแล้วก็ไฉนนั้น ถ้าว่าอานุภาพของเราไม่พอ ก็อาจจะถูกเขาเล่นงานเอา ถึงตายก็มี แล้วเขาอยู่ตรงไหน เช่นเขาอยู่ตรงที่มีธาตุแมกนีไทต์มาก เขาจะออกสภาพเหมือนเหล็ก แข็งเหมือนเหล็ก แต่ไม่ใช่เหล็ก ถ้าเขาอยู่ใกล้ธาตุอัญมณีธาตุอัญมณีมาก ก็จะออกเหมือนอัญมณี ถ้ามีที่มีสมุนไพรมาก ก็จะออกคล้ายๆ ทั้งสองอย่างนี้รวมกัน ก็มีอย่างนี้ ก็เท่านั้นเอง เรื่องเท่านั้น

เพราะฉะนั้นจึงสรุปตรงนี้ เพื่อให้เข้าใจว่า นี่คือนิยามกายสิทธิ์ ซึ่งมีอยู่ทั่วไป แต่เรา หรือว่าอาตมานึกว่าอ้อ เอามาแล้ว ถ้ามี เทาที่มี เทาที่มี เอามาแล้ว เอามารวมกระทำ เพื่อประโยชน์เป็นกายสิทธิ์เพื่อช่วยผู้ประพฤตินั้น ให้ดีขึ้น เมื่อประพฤตินั้นดีขึ้น ธรรมชาติย่อมคุ้มครองผู้ประพฤตินั้นเอง ไม่ต้องไปคิดไปผูกใจว่าอย่างนั้น อย่างนี้ เหมือนอย่างที่เขาถือมาในตำนาน นะ ดีเอง เท่านั้นแหละ เจตนาจะช่วยกันตรงนี้ เพื่อให้เข้ามาสู่กระแสธรรม นี่คือนิยามแท้ๆ ของอาตมา

แล้วก็มีหลักฐานว่าอาตมานั้น สิ่งวิชาตรงนี้ ทำวิชากันตรงนี้ ว่าให้ผู้มีอยู่ในครอบครอง ได้อยู่ในกระแสธรรม ที่เคยคิดผิด รู้ผิด เห็นผิด ทำผิด ก็ให้คลายจากสิ่งนั้น ให้มีสติ ให้มีสัมปชัญญะ คลายแล้วเข้าสู่กระแสธรรมให้มากที่สุด แล้วผลดีก็จะเกิดแก่ท่านเอง ท่านไม่ต้องไปวิตกกังวล เท่านั้นแหละ เรื่องพูดเท่านั้น คืออยากจะให้เข้าใจเสีย จะได้ไม่ไปผูกใจอยู่กับอะไรๆ จึงต่อไปนี้ขอให้ท่านเรียกว่า “ธาตุกายสิทธิ์” เท่านั้นแหละ แต่นี้ที่วงเล็บเอาไว้ นะ เพื่อให้รู้ว่าคืออะไร เท่านั้นเอง แต่ว่าคืออะไรก็ไม่อยากให้มันเตลิดเปิดเปิงไป เหมือนอย่างที่เขาเป็นกัน

อันที่จริงมีมานานแล้ว อดีตมีมาแล้ว ที่ไหน ที่ไหน เขาก็มีใช้กันแล้ว แต่ว่าเขาไม่พูดกัน และความรู้ในเรื่องนี้ อย่างนี้ก็คิดว่ามีแต่อาตมาพูดเท่านั้นนะ ที่อื่นถ้าไปถาม เขาเป็นเรื่องอื่นนะ เพราะฉะนั้นอย่าไปถามนะ เข้าใจอย่างนี้ ที่นี้แล้วก็พอ ไปถามที่อื่น แล้วก็พูดเป็นเรื่องอื่นไปละ แล้วก็วนเวียนกันไป เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องวนเวียน ที่นี้เมื่อเขารอเข้าสู่กระแสธรรมหนึ่ง และเขารู้ว่าประเทศไทยเนี่ย เป็นที่ตั้งแห่งพระพุทธศาสนา ถ้าพระพุทธศาสนาที่เมืองไทยล้มละลาย ตั้งอยู่ไม่ได้แล้วนั้น ก็คือจบ สัตว์โลกก็จบ รวมทั้งเขาด้วย เพราะฉะนั้นเขาจึงมาช่วย พร้อมทั้งครูบาอาจารย์

บูรพาจารย์แต่อดีตนะ ช่วยนะ ครูบาอาจารย์นะ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีจิตเมตตาสูง ไม่ใช่คิดง่าย ๆ บางทีดำคน บางทีลิงโทษคน ลูกศิษย์ ก็เป็นเรื่องของว่า ลูกศิษย์มันทำไม่ถูก แต่จริงๆ แล้ว จิตใจนั้นเมตตา อดีตมีอย่างไร การบำเพ็ญบารมีจิตใจของครูอาจารย์ก็เป็นอย่างนั้น มันก็ต้องพัฒนาไปในแนวนั้น ถึงไม่เท่าอดีต ท่านที่มีคุณธรรมสูงๆ มันก็เป็นไปในแนวนั้น เพราะฉะนั้น เจตนาตรงนี้ เป็นเจตนาที่จะให้ท่านทั้งหลายเข้าสู่กระแสธรรม แล้วก็อยู่ในกระแสธรรม ถ้าท่านทำไม่ดี มันก็ช่วยไม่ได้ มันก็ไม่ได้รับผลดี แต่ถ้าทำดี แล้วก็ดีเอง เท่านั้นแหละ มีเรื่องแค่นี้ แต่ว่ายังทำดี ยิ่งดี เพราะอะไร เพราะอานุภาพแรงก็เท่านั้น เท่านั้นเอง ให้เข้าใจอย่างนี้นะ เข้าใจแล้ว หลวงพ่อ/อาตมาพูดไปยาว เอาละ

ถามตอบปัญหา

ปัญหามาเยอะจ้งเลยนิ เอาละครับ เอาตั้งแต่ยากไปหาง่าย อันนี้นะครับ มีผู้ถามอย่างนี้ เรียนถามรายละเอียดเกี่ยวกับ “ดวงกายสิทธิ์” ว่าคืออะไร มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อะไรอยู่ในนั้น ช่วยมนุษย์ได้ด้วยวิธีใด จะไม่ขัดแย้งกับกฎแห่งกรรมหรือครับ อานุภาพแตกต่างกับพระผ่องรอบต่างๆ ของวัดปากน้ำ อย่างไร?

ก็อาจจะเป็นคำถามที่น่าสนใจ เพราะเมื่อเข้ามาในวิชชาธรรมกายแล้ว หลายคนก็ ทุกคนนั่นแหละ ที่เมื่อเข้ามาแล้ว ก็จะต้องสัมผัส และได้ยินได้ฟัง เรื่องเกี่ยวกับ “กายสิทธิ์” อันนี้ต้องเข้าใจเรื่องกายสิทธิ์สักเล็กน้อยซะก่อน หลวงพ่อค้นพบ หลังจากหลวงพ่อบำเพ็ญปฏิบัติถึงธรรมกาย ได้กายในกายละเอียดไปแล้ว ถึงพระพุทธรูปแล้ว แล้วก็กลางของกลางพระพุทธรูป ตั้งแต่ธรรมกายตรัสรู้ของพระพุทธรูปของพระอรหันตชินาสพไป ละเอียดๆ ไปก็พบว่า กลางของกลางธาตุธรรม ของสัตว์โลกทั้งหลาย นี่ ฟังให้ดี กลางของกลางของสัตว์โลกทั้งหลายมี “จักรพรรดิ” ทุกกาย สุดกายหยาบ กายละเอียด

พระพุทธรูป เป็นใหญ่ฝ่าย “ธรรมะ” แต่จักรพรรดิ เป็นใหญ่ฝ่าย “สมบัติ” ซึ่งทำหน้าที่หล่อเลี้ยงทุกกาย สุดกายหยาบ กายละเอียด ที่สุดละเอียด อย่างเช่นพระนิพพานเขาก็หล่อเลี้ยงด้วยบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เที่ยบขาด ซึ่งแก่กล้าไปจากที่พระมหานุรุชของเรา หรือผู้บำเพ็ญบารมีทั้งหลาย ที่จะบรรลุมรรคผล นั่นแหละ แก่กล้าไปเป็นบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เที่ยบขาด นั่นแหละ จักรพรรดิ เป็นผู้ดูแลหล่อเลี้ยงอย่างนั้น มีเองโดยธรรมชาติ เป็นเอง แต่ที่หยาบ

ลงมา ตั้งแต่พระนิพพาน ก็มีประจำอยู่ทุกกาย ทั้งกายอรุณพรหม รูปพรหม ลงมากายทิพย์ นี่หยาบ ออกมาเรื่อย จนถึงกายมนุษย์

นี่หล่อเลี้ยง หล่อเลี้ยงด้วยอะไร? ฝ่ายบุญก็หล่อเลี้ยงด้วยบุญ เพราะสัตว์โลก ทำทั้งกรรมดี กรรมชั่ว และไม่ดีไม่ชั่ว เมื่อวานนี้กล่าวถึงต้นธาตุต้นธรรม ทั้งฝ่ายบุญและฝ่ายบาปอกุศล หรือฝ่ายพระ ฝ่ายมาร หรือฝ่ายขาว ฝ่ายดำ เรียกว่าธรรมขาว ธรรมดำ แล้วยังมีอีกอย่างหนึ่งคือธรรมกลางๆ ไม่ดีไม่ชั่ว แล้วที่สุดละเอียด ไม่อยากจะเรียกพระพุทธเจ้า สำหรับฝ่ายดำ ฝ่ายกลางๆ เรียกว่าสุดละเอียด หรือต้นธาตุต้นธรรมของเขา เขาก็สุดละเอียด อวิชชา กิเลส ตัณหา อุปาทาน หรืออีกนัยหนึ่งคือ “ปิฎก” ของเขา มาในธาตุ ธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์โลก เมื่อสัตว์โลกนั้นรับธรรมะของเขา

ในขณะเดียวกัน ฝ่ายบุญ ถ้าว่าใจของสัตว์โลกรับธรรมะฝ่ายบุญ ฝ่ายบุญก็สุดละเอียด จากต้นธาตุต้นธรรม ผ่านพระพุทธเจ้า ผ่านภายในกาย จากสุดละเอียดมาสุดหยาบ เช่นเดียวกัน ฝ่ายกลางๆ ตรงนี้แหละ ให้เข้าใจเรื่องธรรมะก่อน ที่นี้จะยกตัวอย่างให้ฟังเป็นคู่กัน ฝ่ายบาปอกุศล ที่นี้ไต่จากหยาบเข้าไปละ ฝ่ายบาปอกุศลนี้ ต้นธาตุต้นธรรมเขาจะสุดละเอียดมา อย่างกายมนุษย์เนี่ย อย่างมนุษย์เนี่ย เขาจะสุดละเอียดมา เมื่อไรที่มนุษย์ ใจไปรับธรรมะของเขาเข้า เขาจะสุดละเอียดกิเลสสามารถประบาท อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ เข้ามาในธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ของมนุษย์

แต่ถ้าเมื่อไร ที่มนุษย์นั้น มีจิตใจที่จะรับฝ่ายบุญฝ่ายกุศล ฝ่ายพระหรือต้นธาตุต้นธรรมฝ่ายพระก็จะสุดละเอียดธรรมะภาคขาวมา คือทาน ศีล ภาวนา เพราะฉะนั้น ทาน ศีล ภาวนา ของฝ่ายพระ จึงเป็นธรรมชาติชำระธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของมนุษย์ ให้ผ่องใสจากกิเลสสาร คืออภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ นี่เรื่องของธรรมะเป็นอย่างนี้ เห็นไหมล่ะ? ที่นี้ ในขณะเดียวกันเนี่ย สุดละเอียดมา ผ่านมาทางไหน ก็ผ่านมาทางศูนย์กลางจักรพรรดิที่ประจำอยู่ทุกกาย สุดกายหยาบ กายละเอียดนั่นเอง กลางกายมนุษย์ก็มีจักรพรรดิ กลางกายทิพย์ก็มีจักรพรรดิ สุดละเอียดมาเนี่ย

อาตมาจะได้ตั้งแต่หยาบว่าฝ่ายพระสุดละเอียด ทาน ศีล ภาวนา มา เพื่อชำระกิเลสสารคือ อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ จากจิตสันดานของมนุษย์ เพราะฉะนั้น เมื่อใครเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดที่

แฝงใสแล้วเนี่ย นั่นแหละ ด้วยอำนาจของทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล ที่เขาสอดละเอียดมา ฝ่ายพระ
สอดละเอียดมาจนมีกำลังชำระอภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ ของมนุษย์นั้น จึงเข้าถึง รู้เห็น และเป็น ที่นี้
ใช้คำว่ารู้เห็นเนี่ย ถ้ายังไม่ปฏิบัติธรรมอย่างนี้อาจจะไม่เห็น แต่จิตใจของตนรู้ว่าแฝงใสจากกิเลสमार คือ
อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ แฝงใสด้วยอำนาจของทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล ที่ตนบำเพ็ญ แต่ถ้า
ปฏิบัติตามแนวนี้จะเห็นกายมนุษย์ละเอียดแฝงใส นี่นะ

ทีนี้ละเอียดต่อไป ที่ส่วนที่มาถึงกายมนุษย์นี้หายบอย่างนี้ ในขณะเดียวกัน ถ้าเช่นนั้นภาคดำเขา
จะสอดละเอียดมาในศูนย์กลางกายทิพย์ ถ้าว่าใจยังหมกมุ่นอยู่ ในธรรมะภาคดำ คือเขาจะสอดละเอียด
โลภะ โทสะ โมหะ มาที่ศูนย์กลางธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของทิพย์ ถ้าหากว่าสัตว์โลกนั้นยังมีโลภะ
โทสะ โมหะ มากอยู่ เพราะฉะนั้น ถ้าบุคคลที่ทำคุณความดีอย่างนั้น ใจโน้มรับธรรมะฝ่ายบุญยิ่งกว่า
ฝ่ายพระก็สอดละเอียดมา ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นธรรมเครื่องกำจัดกิเลสमार ในธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ของ
ทิพย์ คือโลภะ โทสะ โมหะ

ในทำนองเดียวกัน ก็สอดละเอียดมาเป็นอภิสัจ จิต อภิปัญญา ในกลางธาตุธรรมเห็นจำคิด
รู้ของรูปพรหม เป็นธรรมเครื่องกำจัด ราคะ โทสะ โมหะ ของรูปพรหม ถ้าว่าใจยังมีกิเลสต่อไปอีก ปฏิชะ
กามราคะ อวิชชา ของอรุปรหม ก็รับ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือจักรพรรดิฝ่ายบาปอกุศลก็หล่อเลี้ยงอรุปร
พรหมด้วยธรรมะนั้น ด้วยอธรรมนั้น คือปฏิบัติ กามราคะ อวิชชา แต่ถ้าจิตของบุคคลนั้นสูงกว่า รับฝ่าย
ธรรมะมา ก็จะได้รับ ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา เป็นธรรมเครื่องกำจัด ปฏิชะ กามราคะ อวิชชา ของ
อรุปรหม อยู่ในกลางของกลางเรานั้นแหละ

แล้วก็ถ้ารับธรรมะที่สูงไปอีกได้ด้วยบุญบารมีที่สร้างขึ้นไปตามลำดับเนี่ย มีพลังขึ้นไปตามลำดับ
ก็จะถึงธรรมกายโคตรภู แล้วก็โสดา พระสกิทาคา อนาคา อรหัต ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นธรรม
เครื่องกำจัดสังโยชน์ กิเลสเครื่องร้อยรัดให้ติดอยู่กับโลก ตั้งแต่สังโยชน์เบื้องต้น คือสักกายทิฐิ วิจิกิจฉา
สัลลพตปรามาส นี้ ที่ติดอยู่ในธรรมกายโคตรภู แต่จริงๆ ไม่ได้ติดอยู่ในธรรมกายโคตรภูแท้ๆ ติดอยู่ในจิต
สันดานของสัตว์ ธรรมกายโคตรภูจึงยังไม่เบิกบานเต็มที่ ต่อเมื่อเจริญปัญญารู้แจ้งในสภาวะธรรมและใน

พระอริยสัจทั้ง 4 ตามสมควรแล้ว จึงรับเอามรรคจิต มรรคปัญญา ในระดับโสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล มาเป็นธรรมเครื่องชำระ สักกายทิฐิ วิจิกิจฉา สิ้นพตปรามาส

แล้วถ้ารับได้สูงกว่านั้น โลกะ โทสะ โมหะ เบาบางลง ก็เป็นธรรมเครื่องกำจัดกิเลส โลกะ โทสะ โมหะ ของธรรมกายพระโสดา ให้บริสุทธิ์ เป็นธรรมกายพระสกิทาคา และก็สลดละเอียดยกลงไปอีก ถ้าปฏิบัติธรรมให้ยิ่งขึ้นไปอีก คือเมื่อพระสกิทาคามีมรรค พระสกิทาคามีผล เป็นธรรมชาติเครื่องกำจัด โลกะ โทสะ โมหะ ของธรรมกายพระโสดาให้เบาบาง เป็นพระสกิทาคามี แล้วพระอนาคามีมรรค พระอนาคามีผล เป็นธรรมชาติเครื่องกำจัด ปฏิฆะ และกามราคะ ให้หมดไปจากจิตสันดาน และอวิชชาเบาบางลง เป็นธรรมกายพระอนาคามีมรรค พระอนาคามีผล สลดละเอียดยิ่ง พระอรหัตมรรค พระอรหัตผล จะเป็นธรรมเครื่องกำจัด รูปราคะ อรูปราคะ มานะ อุทธัจจะกุกกุจจะ และอวิชชา ที่มีอยู่ในจิตสันดานของสัตว์นั้นให้หมดไป เป็นธรรมกายพระอรหัตมรรค พระอรหัตผล นี่เป็นขั้นๆ ไปอย่างนี้ แล้วก็ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธรเจ้า ธรรมกายตรัสรู้เป็นพระพุทธรเจ้า นั้นเป็นธรรมเครื่องชำระ อวิชชาเครื่องมัวหมองทั้งปวงที่ทำให้ไม่รู้แจ้งโลกให้รู้แจ้งโลกทั้งหมด ตามศักดิ์แห่งบารมี

นี่ฝ่ายธรรมที่สลดละเอียดยามาจากสลดละเอียดต้นธาตุต้นธรรมมาถึงพระพุทธรเจ้า ในนิพพานถอดกาย ที่จะเข้านิพพานถอดกาย แล้วก็มาถึงสัตว์โลก กายในกายที่จากสลดละเอียดยามาถึงสุดหยาบในกายมนุษย์ เป็นขั้นๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นปฏิบัติธรรมเนี่ย เราปฏิบัติธรรมเพื่อรับธาตุธรรมฝ่ายบุญกุศล เพื่อชำระธาตุธรรมฝ่ายบาปอกุศล พระพุทธรเจ้าจึงเป็นใหญ่ฝ่ายธรรม แต่ในขณะเดียวกันมีผู้หล่อเลี้ยงคือ จักรพรรดิ จักรพรรดินีทำหน้าที่สลดละเอียด ที่เขาสลดละเอียดมีกายในกายที่ละเอียดยๆ คือภาคผู้สลด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ถึงต้นในต้นเนี่ย สลดละเอียดมาถึงจักรพรรดิ หล่อเลี้ยงกายแต่ละกาย ที่กล่าวแล้วนั้น หล่อเลี้ยงด้วยธรรม ฝ่ายบุญก็หล่อเลี้ยงด้วยบุญ ฝ่ายบาปก็เผือกก็หล่อเลี้ยงด้วยบาป

พระจักรพรรดินีจึงมีตลอดมาจนถึงกายมนุษย์ และสุดท้ายที่กายมนุษย์สุดหยาบนี้ มีหน้าที่หล่อเลี้ยงไม่แต่เพียงหล่อเลี้ยงธรรมะนะ หล่อเลี้ยงวิบากกรรมด้วย เพราะเมื่อสัตว์ คิดผิด รู้ผิด เห็นผิด ทำผิด เป็นข้างฝ่ายมาร ฝ่ายมารเขาจะครอบครองธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ดลจิตดลใจให้ประพฤติดุกปฏิบัติตาม

อำนาจของเขา ตามปฏิภนของเขา คืออภิขณา พยาบาท มิจฉาทิฐิ นี่สำหรับมนุษย์ โลกะ โทสะ โมหะ สำหรับทิพย์ ราคะ โทสะ โมหะ สำหรับรูปพรหม ปฏิชชะ กามราคะ อวิชชา สำหรับอรุพพรหม

นี่ฝ่ายบาปอกุศล เขาจะคอยหล่อเลี้ยงธรรมะนี้เข้ามา ดลจิตดลใจให้ประพฤติปฏิบัติตามด้วยอำนาจของมัน เมื่อปฏิบัติไปแล้ว เขาเก็บเหตุ นี่แหละ เก็บเหตุ เหตุที่เราปฏิบัติเนี่ย เหตุคือความชั่ว ทางกาย ทางวาจา และใจ ด้วยกิเลสทั้งหลาย ตั้งแต่อวิชชาไปจนถึงอุปาทาน ให้เกิดภพชาติ ชรา มรณะ ทุกข์ เขาเก็บเหตุ ส่งผ่านศูนย์กลางของจักรพรรดิ ของภาคดำของเขา สูดละเอียดไปจนถึงต้นธาตุต้นธรรมของเขา แล้วปรุงในเครื่องธาตุเครื่องธรรม เป็นผลเป็นวิบาก สูดละเอียดกลับเข้ามา สูดละเอียดกลับเข้ามาทั้งสองอย่าง คือกิเลสให้ทับทวิเข้ามาในจิตสันดานของสัตว์ ให้กระทำความผิดอยู่เรื่อย ๆ เป็นอาสวะ นี่หมักดองอยู่ในสันดาน แล้วก็ป็นอนุสัย แล้วก็ส่งทับทวิกลับไป ปรุงเป็นผลออกมา ผลกรรมหรือวิบากกรรม จึงมาปรากฏที่ธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ จากสูดละเอียด มาที่กายมนุษย์ละเอียดของมนุษย์ แล้วก็ส่งผลมาถึงกายหยาบให้ดำเนินชีวิต ให้มีชีวิตไปตามอำนาจของเขา ตามผลกรรมของเขา

ฝ่ายบุญเหมือนกัน ถ้าใครทำความดี จักรพรรดิฝ่ายบุญก็จะรีบ คือก็จะทำหน้าที่อัตโนมัติเลยว่า เก็บเหตุ มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล สำหรับมนุษย์ นี่ระดับมนุษยธรรม ที่เราทำสูงไปกว่านั้น ระดับเทวธรรมก็ ทาน ศีล สมาธิ ปัญญา ในระดับพรหมธรรมก็ อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ในระดับอรุพพรหมที่จะพ้นโลก ก็ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา เข้าสู่ธรรมโคตรภู ใสดา พระสภิกาคา อนาคตา อรหัต ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ในกรณีเช่นนี้จักรพรรดิจะทำหน้าที่ส่งเหตุ ไปเป็นบุญ เป็นบารมี เป็นอุปบารมี ปรมัตถบารมี คือส่งไปยังสูดละเอียด แล้วส่งเป็นผลกลับมา ผลเป็นวิบาก ให้อยู่เย็นเป็นสุข มีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

ในขณะที่เดียวกันก็ทับทวิบุญที่แก่กล้าเป็นบารมี เป็นอุปบารมี ปรมัตถบารมี ปรมัตถบารมีแก่กล้า สูดละเอียดเป็นรัศมี รัศมีสูดละเอียดแก่กล้า เป็นกำลังฤทธิ์ กำลังฤทธิ์แก่กล้า สูดละเอียดเป็นอำนาจ อำนาจสูดละเอียดเป็นสิทธิ สิทธิสูดละเอียดเป็นเฉียบขาด นี่แหละคือความศักดิ์สิทธิ์ของวิชาธรรมกายที่เข้าไปถึง ไปรู้ไปเห็น ไปพบ ที่นี้ที่หล่อเลี้ยงด้วยจักรพรรดิ และส่งทับทวิกลับไปกลับมา ส่งเหตุเข้าไป

ปรงเป็นผล ส่งสอละเอียดยมา ในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์ นียกตัวอย่างเพียงมนุษย์นะ เพียงมนุษย์นะ เพื่อให้เข้าใจซะก่อน

ทีนี้ ถ้าสัตว์โลกอื่นล่ะ? ก็เหมือนกัน เหมือนกัน พวกจักรพรรดิเขาก็ทำหน้าที่ประจำอยู่ในศูนย์กลางของสัตว์ สมมติว่ามนุษย์นี้ทำความชั่วมากๆ ก่อนแตกกายทำลายขันธ เขาก็ส่งเหตุไป แล้วปรงเป็นผล ส่งเหตุไปก็คือกรรมชั่ว นั้นแหละ ผลก็คือจะเป็น “ชนกกรรม” ให้ไปเกิดในทุคติภูมิ ภูมิของเปรต สัตว์นรก อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน สัตว์เดรัจฉานก็มีจักรพรรดิ สำหรับภาคดำ หรือภาคมาร เพื่อสอละเอียดย ยิ่งทำความชั่ว ก็สอละเอียดย โมหะเข้าไปมากๆ เพราะสัตว์มันโหมะนี่ ก็ปรงแต่งมาเป็นสัตว์ในสัตว์ สัตว์ในสัตว์ต่อไปอีก ไม่มีที่สิ้นสุด จนกระทั่งเป็นสัตว์เซลล์เดียวนะ แต่ถ้าเมื่อไรทำบุญด้วย จักรพรรดิทั้งสองฝ่ายนี้ เขาก็จะทำหน้าที่ เก็บเหตุในเรื่องคุณความดี แล้วก็สอละเอียดยเป็นผลกลับมา

ธาตุธรรมทั้งสามฝ่ายนี้ ทำหน้าที่แย่งกันปกครองธาตุธรรมของสัตว์ เหมือนกับเล่นเก้าอี้ดนตรี แล้วเก้าอี้ดนตรีนั้นอุปมาเหมือนอย่างสัตว์โลกที่เป็นหุ่นให้สามฝ่ายนี้เขาเซด แล้วแต่เราจะรับฝ่ายไหน ฝ่ายนั้นจะทำหน้าที่ปกครองธาตุธรรมเราทันที ทันทีเลย แทบจะว่าไม่รู้ตัวเลย ก็ไม่รู้ตัวนั้นแหละ ถ้ามันรู้ตัวแล้วก็ไม่มีปัญหา นี่แหละคือเหตุ ทีนี้ อย่างสัตว์เนี่ย อย่างสัตว์นรกเนี่ย เอากันว่า ที่รุนแรงที่สุดอเวจี อเวจีมหานรกนั้น สัตว์นรกนะ ด้วยกรรมกรรม คือเครื่องทรมานเนี่ย อย่างอเวจีมหานรก ผู้ที่ทำอนันตริยกรรม ไม่ใช่ว่าพูดลอยๆ นะ ในคัมภีร์มี สัตว์นรกนะ เปรตสูงเป็นโยชน์ ไม่ใช่เปรต ไล่สัตว์นรกเนี่ยสูงเป็นโยชน์ ถูกขังอยู่ด้วยอำนาจของกรรมกรรม ด้วยอำนาจของกรรม

ภาคดำเนี่ย เขาปรงเป็นผลออกมา ภาคมาร เหมือนกับเป็นเหล็กนะ อุปมาดังเหมือนต้นตาลนะ ลำตาล ทะลุจากกระหม่อมนี้ลงข้างล่าง ข้างบนมีเหล็ก ทะลุลงไปข้างล่าง นี่ว่าตามคัมภีร์นะ แต่คนถึงธรรมกายไปดูเอาเอง ไขหรือไม่ใช่ ข้างล่างก็ทะลุเป็นเหล็ก ยืนอยู่ นี่ทะลุแล้ว ทะลุจากซ้ายไปขวา จากหน้าไปหลัง ตรึงหมด กระดูกกระดูกไม่ได้ กระดูกกระดูกไม่ได้ เสื้อผ้าก็ไม่มีนุ่ง ไหม้ตลอดเวลา ไหม้แดงไป ไฟนรกนะ ท่านเปรียบว่า ถ้าเอาใช้นิ้วมือดีด เศษไฟนรกชนิดหนึ่งนะ ไปตกบน อา ภูเขาพระสุเมรุนี้จะทลายเลย ความร้อนของนรกเพียงนั้น มันไหม้อย่างนั้นนะ แต่แทนที่จะเป็นขี้เถ้าตายไปเลย ไม่ตาย

นี่แหละ เขาปรุงมาแต่เครื่องธาตุเครื่องธรรมต่อเนื่องกันมานะ แล้วจักรพรรดิฝ่ายเขา ฝ่ายดำก็ทำหน้าทีหล่อเลี้ยงธาตุธรรมของสัตว์นั้น ให้เป็นอย่างนั้น ทรมานไปเถอะ ร้องไปเถอะ ตัวแดงเป็นไอเหล็กเผาไฟ ร้องไปเถอะ กลิ่นไหม้ ไหม้เป็นขี้เถ้าแล้วไม่ตาย ไปถามคนเข้าถึงธรรมกายนะ เด็กๆ หรือใครเข้าถึงธรรมกาย โนนเลยไปอีก โลกันตนรภนะ อุดอยาก ไม่ต้องพูด เล็บยาวๆ ตะเกียกตะกายอยู่ตามขอบจักรวาล ตะปบ เห็นกันเข้า ตะปบกิน กัดกัน สู้กัน ตัวหอม หล่นลงไปใต้น้ำกรดซู่.. น้ำกรดมันเข้าใคร ออกใครละ ลองเอามือจุ่มดู ไขกรดของเรานี้มันไม่เท่าครึ่งของเขา กรดกรรมกรรมนี้มันกรดเหลือกินเหลือใช้ ไหม้ เปลาไม่ตาย ขึ้นมาใหม่ ทรมานอยู่อย่างนั้นนะ ที่อยู่ในโลกันตนรภนะ ไม่ต้องพูดเลยว่าเมื่อไรจะได้มีโอกาสกลับมา พวกเหล่านั้นแหละ นั่นแหละเป็นบริวารของภาคมารเขา ในธาตุธรรมนะ ภาคมารเขาหล่อเลี้ยงอย่างนั้น นั่นคือจักรพรรดิ

เพราะฉะนั้นเรื่องจักรพรรดินี้มีตลอดหมดเลย ทั้งสัตว์เดรัจฉาน มีอะไร แต่มันเป็นฝ่ายไหน ฝ่ายพระก็หล่อเลี้ยงด้วยบุญกุศล หล่อเลี้ยงด้วยผลของบุญกุศล แล้วก็คอยเก็บเหตุคุณความดีบุญกุศล ส่งสวดละเอียดไปถึงต้นธาตุต้นธรรม เครื่องธาตุเครื่องธรรม ปรุงเป็นผลกลับมา เป็นอัตโนมัติตลอดเวลา ฝ่ายบุญกุศลก็แก้ลำขึ้นเป็นบุญเป็นบารมี อุปบารมี ปรมัตถบารมี เป็นรัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญขาด นี่มีอำนาจมากขึ้น และสามารถกำจัดภาคมารได้มากขึ้น ใครเข้าถึงบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญขาด ของจักรพรรดิ ของต้นในต้นไปเพียงไร ก็จะมีอำนาจในการกำจัดกิเลส มารได้มากเพียงนั้น มีสิทธิอำนาจได้มากเพียงนั้น

ไอ้ที่ทำไปนะก็คืออย่างนี้ ไปเอาสิทธิอำนาจ คือธาตุล้วน ธรรมล้วน เพื่อกำจัดความปรุงแต่งความปนเป็นของภาคมาร ที่ปนเป็นอยู่ในธาตุธรรมของสัตว์ เริ่มตั้งแต่ตัวเอง ไปจนถึง ช่วยเคลียร์พื้นที่ให้คนอื่นเขาได้บ้าง หรือได้มากตามส่วน ทีนี้เมื่อมีจักรพรรดิ จักรพรรดินั้นเป็นประธานของรัตนะเจ็ด นี่มีบริวารของเขา มีจักรแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว นางแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว มีแก้วมณี นี่ฝ่ายบุญนะ แล้วก็แก้วแว่นแก้ว กล้องแก้ว เป็นดวงใส อยู่ในกลางของกลาง ซึ่งกันและกัน นี่เป็นฝ่ายบริวารของจักรพรรดิ จักรพรรดิเป็นประธาน นี่ฝ่ายสมบัติที่จะหล่อเลี้ยงสัตว์ สัตว์โลกแต่ละฝ่ายต่างมี มีเหมือนกัน ฝ่ายดำเขาก็มี

เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นการทำนุบำรุงกันในฝ่ายมิจฉาทิฐิ มิจฉาทิฐิก็ทำนุบำรุงมิจฉาทิฐิ สัมมาทิฐิ ก็ทำนุบำรุงสัมมาทิฐิ ฝ่ายบุญฝ่ายกุศล เห็นไหมละ เขาก็มี นันนะภาคผู้เลี้ยง จึงรวมเรียกง่าย ๆ ว่าภาคผู้เลี้ยง ที่นี้ จักรพรรดิรัตนะ 7 ก็ยังมี “กายสิทธิ์” เป็นบริวาร แต่กายสิทธิ์นี้ก็มี มีอยู่ในธาตุธรรมชาติของธรรมชาติ ฝ่ายบุญก็ในธรรมชาติที่บริสุทธิ์ ฝ่ายบาปอกุศลก็ธรรมชาติที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นี้ถ้าฝ่ายบุญนะมันใส่ฝ่ายบุญใส เช่นกายสิทธิ์จะอยู่ในรัตนชาติที่บริสุทธิ์ แต่รัตนชาติไม่ใช่บริสุทธิ์เสมอไป เพราะฉะนั้นในวิชาของเราจึงนิยมว่า เอารัตนชาติมาทำเป็นดวง หรือทำเป็นพระ แล้วก็ตามแล้วนั้น จึงผ่านวิชาธรรมกาย เพื่อชำระธาตุธรรมให้เป็นฝ่ายบริสุทธิ์ จะได้ให้ผลแบบบริสุทธิ์แบบพระ เรา

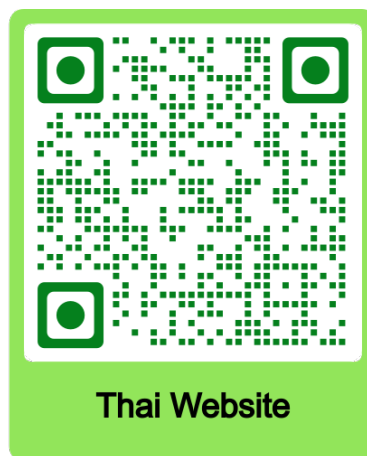
เคยได้ยินใช่ไหมว่าเพชรของภรรยาภักษัตริย์สมัยโบราณนะ บางทีทำให้มันเหลือถูกประหารนะมันจะจำได้มั้ยในประวัติศาสตร์นะ นันนะ นันก็คือจักรพรรดิภาคดำเขาทำหน้าที่ เพราะฉะนั้น เออ กายสิทธิ์ก็เป็นบริวารของจักรพรรดิรัตนะ 7 กายสิทธิ์มีอยู่ที่ไหน ก็มีอยู่ที่วัตถุธาตุที่บริสุทธิ์ซึ่งเป็นธรรมชาติของเขา มาจากไหน? อย่าถามเลย เรื่องยาว เอาเท่านี้ก็พอ ที่นี้ ถ้ากายสิทธิ์ฝ่ายบุญ ก็จะช่วยให้ ฝ่ายบุญช่วยให้ ยังไง ก็ช่วยให้บุคคลสามารถที่จะเข้าถึงธรรมะได้ง่าย ประกอบพร้อมด้วยปัจจัยสี่ เพราะเป็นสมบัติฝ่ายบุญนี้

เพราะฉะนั้นนี่แหละ พระคุณเจ้า กระผมจึงทำพระประธานด้วยรัตนชาติคือหยกแท้ๆ ที่ว่าหยกแท้ๆนะมีที่นี้แหละ ที่อยู่ตามวัดนะ ที่ว่าเป็นพระประธานนะ หยกแท้ๆ คือที่นี้ เพราะฉะนั้นหยกจริงๆ ที่เรียกว่า “เจไดท์” จึงมีความแข็งประมาณ 7.5 เมื่อเทียบกับเพชร ซึ่งมีความแข็งเป็น 10 เพราะฉะนั้น ผมจึงทำอย่างนั้น และจะเห็นมีเป็น rock crystal เป็นธรรมชาติที่ผ่องใส ก็เพื่อให้มีจักรพรรดิรัตนะ 7 และกายสิทธิ์ จักรพรรดิรัตนะเจ็ดนี้อยู่ในกายมนุษย์นะ อยู่ในกายมนุษย์กายสัตว์ แต่เมื่อมีกายสิทธิ์มากๆ เข้า หรือเมื่อมีกายสิทธิ์มา ก็จักรพรรดิก็เป็นหัวหน้ากายสิทธิ์นั้น เป็นประธานของกายสิทธิ์ จักรพรรดิรัตนะ 7 เป็นหัวหน้าของกายสิทธิ์นั้น ก็เหมือนว่าคนมีบริวารมากนะ ก็ช่วยในเรื่องปัจจัย 4 ในเรื่องกำลังคน ในเรื่องที่จะช่วยให้ปฏิบัติภาวนาได้ดี เอ้า นันง่าย ๆ

ถ้าสงสัยอย่างนั้น ว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น การได้เห็นแค่ดวงแก้วใสๆ เรายังให้เห็นในใจ หรือเห็น
พระแก้วใสๆ นี่ก็เห็นในใจ ก็จะมีน้ำอมเข้าไปทำให้ใจหยุดนิ่งตรงกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมได้สะดวกได้ง่าย
และเมื่อได้สะดวกได้ง่าย ถ้าว่าดวงแก้วเหล่านี้ได้ซ้อนธรรมกายเอาไว้ การที่จะหยุดในหยุด กลางของ
หยุด เข้าถึงกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต และธรรมในธรรม เป็น ณ ภายใน จากสุดหยาบ ไปสุด
ละเอียด ถึงธรรมกาย ก็มีโอกาสมากสำหรับทุกคน.

(จบพระธรรมเทศนา รวมระยะเวลา 1:04:43 ชั่วโมง)

เว็บไซต์ของผู้แสดงพระธรรมเทศนา

เว็บไซต์และแฟนเพจของผู้ถอดความและแปล

หมายเหตุ: อ่านฉบับภาษาอังกฤษของพระธรรมเทศนานี้ได้ในเว็บไซต์ของผู้ถอดความและแปล